

eodem die collegit cecos et claudos et debiles et paupes et abscondit eos in domo ypoliti. Valerianus autem nuntiavit deo quod beatus laurencius datus tri-duo inducias thesauris promississet declarare. Completis autem tribus diebus presentavit se ipse in palatio salustiano Cui et dixit deus cesar presentate Valeriano profecto Vbi sunt thesauri quos pollicitus es presentare. Beatus laurencius collecta multitudine introduxit in palatium paupes. Et voce clara dixit beatus laurencius. Ecce isti sunt thesauri etermi qui nunquam minuit sed semper crescit qui in singulis aspergunt et in omnibus inveniunt. Valerianus presentatus dixit presentate deo cesare. Quid variaris presentata sacrificia deo et obliuiscere artes magicas in quas confidis. Beatus laurencius dixit. Quare vos coartat diaboli ut etiam dicatis sacrificare demonibus. Si iustus est ut demonibus inclinem magis quam deo creatori omnium visibilium et invisibilium vos ipsi iudicatis quod debeat adorari qui factus sit an qui fecit. Beatus laurencius dixit. Deus pro domini nostri ihesu christi creator est omnium creature et tu dias sacrificia lapidibus et saxis et adora facturas sudas et mutas. Deus cesar iratus iussit eum in conspectu suo expoliari et cedi cum scorpionibus ipso deo clamante deo blasphemare noli. Beatus laurencius in ipis tormentis dicebat. Ego quidem gratias ago deo meo quod me dignatus est coniungere inter servos suos. Tu miser torqueri in infamia tua et furore tuo. Deus cesar dixit. Leuate eum et date ante conspectum eius omne genus tormentorum. Et allate sunt la mine ferree et lecti et plumbate et cardi. Et dixit ei deus cesar. Sacrificia deo. Nam omne genus hoc tormentorum in corpore tuo verfabit. Beatus laurencius dixit. Nam tormenta ista tibi sunt nobis enim gloria. Deus cesar dixit. Ego si gloria vobis est dicite vbi sunt presentata similes tibi abstansi ut simul epuletis. Respondit beatus laurencius. De quibus interrogas iam tibi semel dederunt nomina sua in celo. Tu enim non es dignus aspectibus eorum presentari. Tunc deus cesar fecit beatus laurencium vincitum catenis duam in palatium tiberis et ibi eum gestis audiri. Et iussit sibi tribunal in basilica iouis parari. Qui dum ingressus fuisset et sederet precepit sibi beatus laurencium offerri cui ita dixit. Declara nobis omnes presentatos ut mundet civitas et tu ipse sacrificia deo et non confide in thesauros quos

habes absconditos. Beatus laurencius dixit. Vere et confido et securus sum de thesauro meis. Deus cesar dixit. En putas te de thesauro liberari aut redimitor metum. Beatus laurencius dixit. Ego famulus securus sum de celestibus thesauris. Deus cesar iracundia plenus iussit eum fustibus nudum cedi. Beatus laurencius cum cederetur clamabat dices ad deum cesare. Ecce miser ul' mo cognosce quod triumpho de thesauro et non sentio tormenta tua. Deus cesar dixit. Fustes augete et date ad latera eius la minas ferreas ardentes. Beatus laurencius dixit in illa hora. Domine ihesu christe deus de deo miserere in seruo tuo quia accusatus non negavi non sum tuum interrogatus te dominum ihesum christum confessus sum. Deus cesar iussit eum leuati atria et dicit ei. Video in te artem magicam immo magis sacrificia sua quia tormenta partem magis deludis. Deus cesar dixit. Testor deos deosque quia aut sacrificia aut diuisis remis te interficiam. Beatus laurencius respondit. Ego in nomine domini mei ihesu christi non pauesco tormenta que ad tempus sunt. Fac quod facis noli cessare. Deus cesar nimio furore arreptus iussit ut cum plumbatis diuisis sine cederet. Et cum diu cederet dixit beatus laurencius. Domine ihesu christe qui pro nostra salute dignatus es formam serui accipere ut nos a seruitute demonum liberares accipe spiritum meum. Eadem hora audita est vox de celo ipso deo audiente. Adhuc multa certamina tibi debent. Tunc deus dicebat furore plenus voce clara. Viri romani et ceteris rei publice audistis consolationes demonum in sacrilegum quia nec deos nec principes meos pauescit iratos nec tormenta metuit excessita. Et dixit iterum cesar. Extendite eum et scorpionibus cedentes affligite. Beatus laurencius presentatus in catasta subridens et gratias agens dicebat. Responditque deus pro domini mei ihesu christi qui non donasti mihi gratiam meriti non sumus sed tu domine propter tuam pietatem da nobis gratiam tuam ut cognoscat omnes circumstantes quod tu consolatus servos tuos. Eadem hora unus de militibus nomine romanus cecidit domino ihesu christo pro beatus laurencio et cepit dicere ad beatus laurencium. Video ante te hodie pulcherrimum stantem cum linteis et extergentem membra tua. De qua re adiuro te pro christo qui tibi misit angelum suum ne me dereliquas. Tunc deus furore plenus et dolo dixit ad valerianum. Viti sumus